

Ὀρείχαλκον.

Οἱ χύροντες τὰ Βασιλικά Κυνόνια, καὶ Βόμβας, Τοπεζίδες καὶ Κομπαραντζίδες, ἔμαθον ἐξαίρετα ἐπὶ τοῦ Σελίμ Γ'. καὶ προφθάνεν ὅλας τὰς στρατιωτικὰς χρείας, καὶ τὰ φρέρια τῆς Ἐπικρατείας, καυχώμενοι εἰς τὴν ἐπιτηδειότητά των δικαίως.

Ὀρειχαλκουργοὶ (Τουιντζίδες), κατασκευάζουσιν κηροσάσια (Σαμνάνια), λυχνάρια, ὄλμους, ἐργαλεῖα τῆς τεκτονικῆς, πλάστιγγας, ἀγγεῖα, κ. τ. λ. Τὸ σίλβωμα τῶν ἀγγείων τούτων δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητον, κατώτερον δὲ τῶν Εὐρωπαϊῶν τεχνιτῶν.

Οἱ Τουμπακτζίδες κατασκευάζουσιν διάφορα ἐπιπλα, καὶ σκεύη, μὲ ψευδόχρυσον, ὃ ἐστὶ Τουμπάκι.

Σίδηρον.

Οἱ βαναυσουργῶντες τὸ πολύχρηστον τῆτο μέταλλον τεχνίται εἶναι πολλοὶ καὶ ἐπιτηδαιοί, ὑποδιαιρούμενοι εἰς τὰς ἀκολύθους Συντεχνίας, πλὴν δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς ὅλας τὰς χρείας, ὡς ἐν συντόμῳ παρατηρεῖς.

Χάλκεις (Δεμιρντζίδες), βαναυσουργῶντες ἀγκύρας ἐμπορικῶν παραβίων, μεγάλας περόνας, θύρας λιθοκτίστων οἰκοδομῶν, καὶ παράθυρα, καὶ τοιαῦτα μεγάλα σίδηρα.

Οἱ προφθάνοντες τὸ Βασιλικὸν Ναυτικὸν ἔχουσι μέγα δημόσιον ἐργαστήριον εἰς τὸ Χάσκιοι, καὶ τὰ ἔργα των ἐπαινῶνται, ὡς καλοδουλεμένα, καὶ στερεά.

Κλειδοποιοὶ (Τζιλιγκίριδες), κατασκευάζοντες μιμητικώτατα κλειδαρίας παρομοίας μὲ τὰς καλητέρας τῆς Εὐρώπης, καὶ τὰ χρειώδη εἰς τὰς οἰκοδομὰς, στρόφιγγας, καρφία διαφόρων εἰδῶν, καὶ σχημάτων, κρημαστήρια, κρικέλλας, περάτας, καὶ τὰ παρόμοια, ἢ ὅλα σίδηρᾶ, ἢ μὲ κεφάλαια ὀρειχάλκινα καλοστιλβωμένα. Πολλὰ ἐκ τῆτων πωλῶνται διὰ τὴν λοιπὴν Τουρκίαν.

Μαχαιροποιοὶ (Βιτζακτζίδες) μάχαιραι παγτοίων μεγεθῶν, καὶ κοπίδες, καὶ λόγχοι, καὶ πελέκεις, καὶ

σπαθία ἐξάιρετα εἶναι τὰ ἔργα τέτων, μὲ πολλὰ καλὴν βαφήν.

Ἐργαλειοποιοί. Πριόνια, σκεπάρναι, ἀξίνας, τρυπάκια, ρηνία, κλαδευτήρια, σμιλλάρια, περίγραφοι, καὶ τοιαῦτα πάμπολλα ἔργαλεία κατασκευάζονται παρὰ τῶν τεχνιτῶν τούτων, ἐξ ὧν μεγάλαι ποσότητες διαδίδονται εἰς τὴν λοιπὴν Ἐπικράτειαν, μὲ ζήτησιν διὰ τὴν ἐπιτηδεϊότητα τῆς τέχνης, καὶ τὸ κοπτικὸν τῆς βαφῆς τῶν, καὶ τὰ ἀκορίσματα.

Ζυγιοποιοί (Καντταρτζίδες). τὰ διάφορα ζυγία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διὰ τὴν ἐπιτηδεϊότητα τῶν τεχνιτῶν, καὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς τέχνης, ἐπειδὴ παραβάλλονται παρὰ τοῦ Ἐφόρου, εἶναι ἐπιζήτητα εἰς ὅλον τὸ Βασίλειον· γίνονται δὲ εἰς στατήρια, ἢτοι ζυγία σιδηρᾶ· εἰς πλάστιγκας, τῶν ὀπίσθων ὁ ζυγὸς εἶναι σιδηρῆς, οἱ δὲ δίσκοι ὀρειχάλκινοι, καὶ εἰς μικτὰ μονόδισκα.

Ὀπλοποιοί (Τυφεκτζίδες) ἐκτὸς τῶν Βασιλικῶν, εἶναι καὶ κοινοί, κατασκευάζοντες Τυφέκια εἰς χρῆσιν τῶν Γενιτζάρων ἐπιτήδεια, ἀλλὰ βαρέα, καὶ δύσχρηστα, ὥστε δὲν ἠμπορῶν νὰ συγκαταριθμηθοῦν μὲ τὰς ἐπιτηδεϊοὺς τεχνίτας τῆς Εὐρώπης.

Πεταλλουργοί (Ναλβάντιδες), ὅσοι καρφώνουν τὰ πέταλα εἰς τὰς ἵππους, καὶ λοιπὰ ζῶα, καὶ τὰς ναλτζάδες εἰς τὰ ὑποδήματα τῶν ἀνθρώπων.

Πυροβολοποιοί (Τζακμακτζίδες), οἱ ὅποιοι κατασκευάζουσιν πολὺ πλῆθος σχεδὸν δι' ὅλην τὴν Τυρκίαν, διαφόρων μεγεθῶν, καὶ σχημάτων.

Μόλυβδον.

Μολυβδουργοί (Κρεσουντζίδες). Οὗτοι ἔχουσιν οἶον μονοπωλεῖον τὰ μολύβδινα ἔργα, συριστώμενα εἰς πλάκας μολυβδίνας διὰ τὰ Παλάτια, Ναοὺς, Ξενοδοχεῖα Βασιλικά, καὶ ὑδροσωλήνας, καὶ βολίδας διὰ τὰ πυροβόλα ὄπλα.

Οἱ Ὀρολογιοποιοί (Σαατζίδες), διορθῶντες τὰ ὀρολόγια, ἀλλ' ἀτελεῖς, καὶ ἀμέθοδοι.

"Επονται μετὰ ταύτας, ὅσαι ἔχον μικτὴν τὴν ὕλην τῆς ἐργασίας των, ὅποια εἶναι· πολλαὶ, καὶ ἐπίσημοι τέχναι, καὶ κεφαλαιωδῶς γινώσκονται εἰς τὴν Βασιλεύουσαν ταύτην αἱ ἀκόλαθοι.

Ἰφαντική. Ἐκτὸς τῆς κατ' οἶκον ὑφασίας τῶν παριῶν, ἡ ὁποία βέβαια συνακολουθεῖ τὰς Ἀσιατικὰς γυναικωνίτιδας ἀπ' αὐτῆ τῆ αἰῶνος τῆ Σολομώντος, ὅστις ἀνδρείαν γυναῖκα ὀνομάζει τὴν ἐπιτηδευομένην εἰς τὸ νὰ δώσῃ ἔργα ταῖς θεραπαῖναις, καὶ νὰ ὑφάνῃ ἐνδύματα διὰ τὸν ἀνδρατὸς, καὶ αἱ Κωνσταντινουπολίτιδες ἐναβρύνονται νὰ κάμουν τὰ ὠραιότερα ὑποκάμισα μεταξοβαμβακερὰ (Παμπεζάρια). Ἰφαίνον ἐνταῦθα πολλὰ εἶδη ἐξαιρέτων ὑφαντῶν δι' ἐνδυμασίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐπιπλα τῶν οἰκιῶν, μαθητευθέντες τὴν τέχνην κατὰ τὴν γνώμην τινῶν Ἱστορικῶν ἀπὸ τῆς μετοίκης Πέρσας, καὶ Ἰνδῆς, προσφυγόντας εἰς πολλὰς τῆς Τυρκίας Πόλεις, ἐν καιρῷ τῶν ἐπὶ Ταμᾶς Κουλί Χάνη ταραχῶν, πρὸς εὐρεσιν ἀνέσεως, καὶ εὐνομοτέρας Διοικήσεως.

Ἐπισημότεροι εἰς τὸ Ἐμπόριον ὑφάνται τεχνίται εἶναι ἔτι. Χρυσοῦφάνται (Ταμκαχαννετζίδες). Ἰφαίνουν ἔτι Ταμκαχαινέδες διαφόρων χρωμάτων μεταξοβαμβακερῆς μὲ ἀνθὴ χρυσᾶ, πρὸς ἐνδυμασίαν τῶν γυναικῶν, εὐθηνότερα, ἢ ἀκριβώτερα κατὰ τὴν ὕλην, καὶ Σελιμιέδες λεγόμενα Δαμασκηνὰ ἀραδωτὰ μὲ σειρὰς χρυσᾶς.

Σανταλτζίδες, καὶ οὗτοι ὑφαίνουσι μεταξοβαμβακερὰ μονόχροα Γερμεσέτια, καὶ πολύχροα ἀραδωτὰ Γεϊζία, καὶ ἔτι ἑτερόμαλλα προσκεφάλαια, καὶ Κουτνία, μάλιστα ἀφ' ἧ οἰοῖτο Σελίμ Γ'· ἐκτίσεν εἰς τὴν Χαλκιδόνα πολλὰ τοιαῦτα ἐργαστήρια, ἵν' αὐξήσῃ τὸ εἰσόδημα τῆ ἐκεῖ τζαμίε τῆ.

Οἱ τεχνίται οὗτοι μεταχειρίζονται ὕλην τὰ μετὰξια τῆς Προύσης, καὶ τὸ βαμβακερὸν νῆμα τῆς Ἀγγλίας, καὶ Ἰνδίας, καὶ τὸ λινὸν τῆς Αἰγύπτου διὰ τὰ ἑτερόμαλλα, καὶ ὑπερβρίνον διὰ τὴν ὠραιότητα τῶν χρωμάτων, καὶ τὴν ἀγχίνοϊαν τῶν σχεδίων, καὶ αὐτὸς τοὺς Ἰνδῆς· ὄντες ὅμως μακρὰν ἀπὸ τῆ νὰ φθάσεν ἐκείνους

εἰς

εἰς τὸ ἀνεξίτηλον τῆς βαφῆς, πωλῶν εὐθιγότερα τὰ ἔργα των, τὰ ὅποια εἶναι εἰς κοινὴν χρῆσιν καὶ ἐνταῦθα, καὶ εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, μάλιστα τὴν Δακίαν.

Εἰς τὸ Ἐγιῶπι ἐκτίσθησαν πολλὰ ἐργαστήρια ὑφαντῶν μισουλίνια, καὶ μεταξοβαμβακερὰ πανία παρατῆς μητρὸς τῆς εἰρημέου Σουλτάνου, δι' εἰσόδημα τοῦ ἐκεῖ Μαυσωλείου, καὶ Πτωχοτροφείου της, ὥστε εἰάν γένη φροντὶς πρὸς οἰκοδομὴν κλωστικῶν μηχανῶν νήματος βαμβακεροῦ, καθὼς ἤδη τις τῶν ἐν τέλει ἐπεχείρησεν, ἀμφιβολία δὲν μένει, ὅτι ἐντεῦθεν ἡ Τουρκία θέλει λαμβάνει τὰ πολύχρηστα ταῦτα πανία εὐθιγὰ, καὶ καλὰ, χωρὶς νὰ ἔχη χρεῖαν ἀπὸ τὰ Ἀγγλικά, Γερμανικά, ἰσως δὲ καὶ αὐτὰ τὰ Ἰνδικά.

Τυπωταὶ Πανίων (Βασμαντζίδες) καὶ τέτων ἡ Συντεχνία εἶναι ἀπὸ τὰς μεγάλας διὰ τὸ πολύχρηστον τῶν κεφαλοδέσμων, καὶ ἄλλων ἐπίπλων, ἐφαπλωματοκαρδιῶν, προσκεφαλαίων, στρωμάτων, κ. τ. λ. καὶ διὰ τὴν ἀγχινοίαν τῶν τεχνιτῶν εἰς ἐφεύρεσιν ὠραίων σχεδίων.

Ζωγραφισταὶ Πανίων, τὰ ὅποια Τουρκικώτερον Καλεμκιάρια λέγονται. Οὗτοι ἐπιτηδεύονται ἐξαιρετα, καὶ ἐσχάτως πολλαὶ γυναῖκες ἔμαθον τὴν τέχνην, καὶ ζωγραφίζου ὠραιότατα καψιδρώτια, καὶ κεφαλοδέσμους, πολὺ προτιμώμενα καὶ ταῦτα, καθὼς καὶ τὰ τυπωμένα, ἀπὸ τὰ Εὐρωπαϊκά. Ἀμφότεροι ὅμως μεταχειρίζονται ξένα μισουλίνια.

Κεντιστική. Διὰ τὸ πολύχρηστον τῆς κεντιτῶν ἐνδυμάτων, καὶ ἐπίπλων, καὶ διὰ τὴν καλητέραν ὀρεξίν τῶν Κωνσταντινουπολιτισσῶν, αὐταὶ ἀνέκαθεν ἐνασχολῶνται εἰς ταύτην τὴν ὠραίαν τέχνην, καὶ εὐδοκίμουν κατὰ τὴν τρόπον τῆς. Μετρητὸν, τὸ ὅποιον εἶναι διπρόσωπον ὡς καὶ τὸ Ἀγαβατὸν, καὶ εἰς τὸ Κόσκινον, τὰ ὅποιον εἶναι εὐχολώτερον, ἀλλὰ κατώτερον, καὶ μονοπρόσωπον. Κεντῶσι δὲ μὲ διαφορῶν χρωμάτων μετάξια, τριπλίγια, χρυσόγραμμα, καὶ μάλλινον νῆμα.

Οἱ Κεντισταὶ ἄνδρες κεντῶσι πολλὰ μεταξωτὰ μεγάλα

θάλα σκεπάσματα τῶν ἵππων ὀλόχρυσά, καὶ μαργα-
ριτοσόλιστα, καὶ ἐτι ἐφαπλώματα, προσκεφάλαια, καὶ
ἄλλα πάμπολλα ἐνδύματα, καὶ ἐπιπλά, ἅπαντα ὁ-
μῶς μονοπρόσωπα. Ἐπαινεῖται δὲ καὶ παρὰ τῶν Εὐρω-
παίων ἡ ἐπιτηδεύουσι τῶν κεντῶντων ἐπάνω εἰς βύρσας
μὲ χρυσόγημα, ἐξαιρέτα χαρτοφυλάκια, πρόσωπα ἐμ-
βάδων γυναικείων, καὶ ἄλλα τινά· ὥστε εἴαν ἡ Ζωγρα-
φιστικὴ ἠθέλην ἔχει τελειότητα τινὰ εἰς τὴν Κωνσταντι-
νούπολιν, ἵνα δίδῃ τὰ σχεδιάσματα, εἶναι πιθανόν, ὅτι
ἡ κεντιστικὴ ἠθέλει φθάσῃ εἰς τὴν ἐνδεχομένην τελειό-
τητα. Τώρα δὲ κατὰ τοῦτο μοῖον εἶναι ἐλλιπὴς πολὺ,
καὶ ὁμῶς πλῆθος κεντητῶν, μάλιστα καψιδρωτίων εἰς
λινόπανα, βατίστας, καὶ μουσουλίνια τετράγωνα, δια-
δίδονται εἰς τὴν Τυρκίαν, καὶ ἐπιθυμῶνται εἰς τὴν Εὐ-
ρώπην.

Ἐφευρέθη ἐσχάτως παρὰ τῶν ἀγγλιουστάτων γυναι-
κῶν ἡ τέχνη τοῦ νὰ κεντῶσι τὰ Σάλια τῆς Ἰνδίας μὲ
νῆμα ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων λαμβανόμενον, καὶ διὰ τὸ
ἐγκριτότερον τοῦ σχεδιάσματος, τὰ τοιαῦτα σάλια εἶναι
ἐπιζήτητα, καὶ σπάνια, ἐπεὶ ολίγα ἀκόμη ἠξεύ-
ρουν τὴν τέχνην ταύτην, τὴν ὁποίαν ὁ ἀνίδεος δὲν ἠμ-
πορεῖ νὰ γνωρίσῃ, ἂν ἦναι κέντημα, ἢ ὕφασμα.

Πλεκτικὴ. Εἰς τὴν τέχνην ταύτην ἀνάγονται·

Οἱ Ζωναράδες (Κολαντζίδες) ὕφαινοντες ξενὰ ὠραῖα
περιζώνια μὲ στήμοι λιγὸν χονδρὸν, καὶ ὕφαι μεταξω-
τὸν πολυχρῶν.

Οἱ Συριτοπλέκται (Συριτζίδες), πλέκοντες παντοειδῆ
συρίτια χρυσά, μεταξωτά, καὶ βαμβακερά, καὶ σχοι-
νόπλεκτα (γαϊδάνια) διαφόρου ὕλης, καὶ πάχους.

Οἱ Δικτυοπλέκται, πλέκοντες τὰ διὰ τοῦτο λεγό-
μενα κοινότερον Πλεγμάτια, δίκτυα διαφόρων μεγεθῶν,
πλατύθυρα, καὶ στενόθυρα, κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἀ-
λιέων, μὲ νῆμα λιγὸν φερόμενον ἀπὸ τὰ Ἀσιατικὰ τοῦ
Εὐξείνου Πόντου Παράλια. Αἱ δὲ γυναῖκες πλέκουσι Πε-
ρικνήμια μεταξωτά, καὶ βαμβακερά· Μαρσίππεια (Πεγ-
γεῖα) μεταξωτά πλεκτά, καὶ θήκας ὠρολογίων, ἐκ τῶν

ὁποίων εἶναι ἐγκριτότερα τὰ πλεκόμενα μὲ τὴν ῥαπτικὴν βελόνην, καὶ ἰδιωνυμούμενα Βιπίλαι (α).

Οἱ Οὐτετζίδες, ἐξομαλῦντες τὰς ῥαφάς, καὶ διπλώματα τῶν ἐνδυμάτων μὲ τὸ σιδήρισμα.

Ἀββαδοποιοὶ (Ἀββατζῆδες), ῥάπτουντες ἐνδύματα ἀπὸ χονδρόρρουχον ἐντόπιον.

Καππορράφαι (Κεπετζῆδες), οἱ τὰ αὐτὰ ἐργαζόμενοι μὲ Κάππας.

Ῥαπτική. Ῥάπτειν ἢ ἐταῦθα, καθὼς ἀπανταχῆ, αἱ γυναῖκες ὑποκάμισα, καὶ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐνδύματα τῶν, μάλιστα κατὰ τὸ παρὸν, ἀφ' οὗ ἐμόρφωσαν τὴν ἐνδυμασίαν τῶν κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν τρόπον· μερικὰ ὅμως ἐκ τούτων, καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ ἀνδρῶα, τὰ ῥάπτουν ἄνδρες, τῶν ὁποίων αἱ Συντεχνίαι ὑποδιαιροῦνται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας.

Ῥάπται εἶναι κυρίως (οἱ Τερτζῆδες) ὅσοι λαμβάνουντες τὸ ὕφασμα ἀπὸ τοὺς οἰκοκυρίους, τὸ ῥάπτουν πρὸς τὴν τούτων χρῆσιν, ἢ τῶν φίλων αὐτῶν.

Ῥαπτοπωληταὶ (Δικετζίδες), ὅσοι ἀγοράζοντες τὸ ὕφασμα, τὸ ῥάπτουν, καὶ τὸ πωλοῦν ἐτοιμον· ἄλλοι τοιοῦτοι κυρίως εἶναι ὅσοι ῥάπτουν ῥεύχιγα ἐνδύματα, ἐφεσρίδας γυναικείας (Φερετζέδες), ἐφεσρίδας ἀνδρῶας (Μπινίσια), χλαίνας (Τζεμπέδες), καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ὑπ' αὐτοὺς δὲ ὑπάγονται.

Οἱ Χαζιρτζίδες, Ῥαπτοπωληταὶ ἐνδυμάτων ἀπὸ ἄλλα ὑφάσματα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποταπὰ διὰ τὰς πτωχοὺς, ὡς ἀλαντζάδες, διαρβεκίρια, πανία, καὶ τὰ παρόμοια.

Οἱ Φερμελετζίδες· οὗτοι ῥάπτουν χοιτωνίσκους, καὶ κατασάρκια διὰ τὸ ἐγκριτον τοῦ ναυτικοῦ, καὶ τῶν ὡς ἐκεῖ-

(α) Βιπίλαι, αἱ τινες καὶ συρίτια μεταξωτὰ γίνονται ὡραιότερα, στερεώτερα, καὶ πολυτιμότερα ἀπὸ τὰ Εὐρωπαϊκὰ εἰδοντόπλεκτα, ἐτι δὲ ἀνδρῶα, καὶ ἀνδρόδεσμοὶ ὡραιότατοι, καὶ πλυσία ζυγὰ εἰς τὰ φυσικὰ μὲ εὐτέλειαν.

ἐκεῖνο ἐνδυομένων, καὶ ἔχουν πολλὴν ἐπιτηδειότητα εἰς τὸ νὰ κενθήσουν τὰ ἄκρα, καὶ τὰς γωνίας, καὶ τοὺς ἀγκῶνας μὲ χρυσόνημα, καὶ μετάξι.

Οἱ Ἐφαπλωματορράπται (Γιοργαντζίδες) ἔτοι καὶ ἔτοιμα ἐφαπλώματα πωλοῦσι, καὶ ξένα ράπτουν, καὶ ἐπὶ πλέον ἐπιτηδεύονται νὰ στρώσουν τὰς οἰκίας.

Οἱ Καβουκτζίδες, κττσκευάζοντες τὰ Καβούκια, ἢ τοι ἐπικαλύματα τῶν Τούρκων, εἰς διάφορα σχήματα, κατὰ τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν ἀξίαν ἐκάστου.

Οἱ Καλπακτζίδες, ράπτοντες τὰ ἐπικαλύματα (Καλπάκια) τῶν μὴ Τούρκων ὑπηκόων, μὲ δέρματα ἀρνιακά, ὁμοίως εἰς διάφορα σχήματα, κατὰ τὴν κατάστασιν, καὶ τὸ ἔθνος ἐκάστου. Καὶ Τούρκοι πολλοὶ φοροῦσι καλπάκια, μάλιστα δὲ οἱ Τάρταροι, οἱ Κομπαραντζίδες, οἱ Λαγουμτζίδες, καὶ οἱ Δελήδες, ὅλοι κττ ἐπάγγελμα.

Οἱ Προσαρμοσταὶ (Ούρουτζίδες), τῶν ὁποίων εἶναι θαυμασία ἡ ἐπιτηδειότης εἰς τὸ νὰ προσαρμόσουν τὰ ἐσχισμένα ὑφάσματα μέχρι τοῦ ἀκαταλήπτου, ὥστε ἠμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι χωρὶς τούτων τὰ Ἰνδικὰ Σάλια ἠθέλαν ἦναι πολὺ κατωτέρας ὑπολήψεως διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς συρράφας.

Οἱ Μουτάφιδες, πωλοῦντες ἐρράμμένα, καὶ ἔτοιμα τὰ τρίχυνα σκεπάσματα τῶν ἵππων, τὰ περιζώσματα, καὶ τὰς πέδας (κιοστέκια), καὶ σχοινίνες κημῆς (καπίστρια), καὶ τρίοτας (κιβρέδες), πήρας (τριβάδες) αὐτῶν ἔτι δὲ δισάκκια τρίχυνα, σακκία (χαράρια), καὶ τὰ παρόμοια.

Τούτων ἀπάντων τὰ ἔργα προκρινόμενα εἰς τὸ Βασιλεῖον μετακομίζονται εἰς πολλὰ μέρη, μὲ αὐξήσει τῆς ἐργασίας των.

Τεκτονική. Οἱ ἀρχιτέκτονές μας ὑστερούμενοι Μαθηματικῶν εἰδήσεων, δὲν ἠμποροῦν νὰ παραβληθῶν μὲ τοὺς Εὐρωπαίους· μὲ ὅλον τοῦτο ἢ ἔμφυτος ἀγχίνοια τῶν Ἑλλήτων μᾶς θαυμάζει εἰς πολλὰς οἰκοδομὰς ναῶν, καὶ ἄλλων κτιρίων, καὶ οἰκῶν αὐτῶν, μάλιστα
τώρα

τώρα ἐσχάτως· ἴσως δὲ διὰ τὴν πολλὴν ἐνασχόλησίν των, προερχομένην ἀπὸ τοὺς συχνούς ἐμπρησμούς, οἱ ὅποιοι δὲν τὰς ἀφίειν ἀργούς. Ὑπάρχονται δ' εἰς τὰς

Οἱ Τέκτορες (Δεβαρντζῖδες) κτίσται.

Οἱ Λεπτεργοί, δουλεύοντες τὴν ξυλικήν, περί ὧν εἴπομεν ἀνωτέρω.

Οἱ Ἀλειπταί (Σουβατζῖδες), τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτηδειότης εἶναι ἐπίζηλος εἰς τὴν Τουρκίαν.

Οἱ Περονοπῶλαι (Ναλβουρντζῖδες).

Οἱ Ξυλοπῶλαι (Κερστερντζῖδες).

Οἱ Λιθοξόοι (Ταστζῖδες) ὡς προεγράψαμεν.

Καί αἱ ἄλλαι Συρτεχνίαι, ὅσαι δίδουν ὕλην εἰς τὰς οἰκοδομὰς, ἢ τὴν προετοιμάζου.

Ναυπηγία. Ἡ μιμητικὴ ἀγγίνοια τῶν ὁμογενῶν μας εὐλόγως ἐπαινεῖται καὶ εἰς τὰ Βασιλικὰ Ναυπηγεία, ὅπου κατασκευάζουν, καὶ ἐτοιμάζουν συμμετρώτατα παντοίου μεγέθους καράβια, χωρὶς καὶ φιλῶν ἀρχῶν Μαθηματικῆς. Ἐπειδὴ δ' ἐνταῦθα δὲν ναυπηγοῦνται ἐμπορικὰ πλοῖα, περιττὸν εἶναι καὶ γὰρ ἐκταυθῶμεν περισσότερον.

Κτενοποιοί (Ταρακτζῖδες), καὶ Κοχλιαροποιοί (Κασιατζῖδες). Οὗτοι μεταχειριζόμενοι ὕλην τοὺς ἐλεφαντόδοντας, τῶν θαλασσίων χελωνῶν τὸ ὄστρακον, καὶ τὸ περισσότερον τὸν πυξόν, συνίστανται εἰς 50 περίπου ἐργαστήρια, ἀδιακόπως ἐνασχολοῦντα περὶ τοὺς 250 τεχνίτας ἐπιτηδείους, ὥστε καὶ τῆς Πόλεως τὰς χρεῖας προφθάνουσι, καὶ ἐξαποστέλλουσι μεγίστην ποσότητα εἰς τὴν λοιπὴν Ἐπικράτειαν. Κατασκευάζου δ' οὗτοι καὶ ὀδοντοξέστας, καὶ ὠτοξέστας.

Σκηνορράφοι (Τζατιρντζῖδες) ἐπιτηδειότατοι κατὰ τὰς Ἀσιατικὰς ἐστρατείας, καὶ ὁδοιπορίας.

Κοντατζῖδες, οἱ κατασκευάζοντες τῶν τυφεκίων, καὶ πισολίων τὰ κοντάκια ἀπὸ ξύλα κάρυνα, καὶ ἐλαίας.

Κομπολογιοπαισὶ (Τεσπιχτζῖδες), κάμνοντες κομπολόγια μὲ διαφόρους ὕλας, ὡς μαργαριτάρια, ἤλεκτρον, κεράλλιον, ξυλαλόν, φοικικόξυλον, καὶ ἄλλα ξύλα.

Πα-

Παρασομοιοποιῖ (Ίμαμεντζῖδες), τῶν ὁποίων ἡ Συντεχνία συμπλέκεται μετὰ τοὺς κάπνοσυριγγόποιους· τούτων δὲ ὕλη πετράδια, κοράλλια, ἤλεκτρον, χρυσός, ἔγκουστον, κόκκαλα, κέρατα, μάρμαρα, κ. τ. λ. εὐδοκίμοῦσι δὲ περισσότερον ἀπὸ ἄπαν ἄλλο τῆς Οἰκουμένης μέρος.

Καπνοκόνις (Ὀμφί) κατασκευάζεται ἀρκετὴ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τοὺς Βασιλικούς Μονοπάλης εἰς τὴν Χρυσούπολιν, καὶ τὸν Βασιλικὸν λιμένα (Χουνκιάρ Ἰσκιεσί) ἀντικρὺ τῶν Θεραπειῶν, ἀλλὰ ποταπὴ, καὶ διὰ τοῦτο εἰσχομίζεται ἀρκετὴ διὰ τῶν τρυφυλοτέρων τὰς ρίνας ἀλλαζόθεν.

Πυρίτις (Βαρούτι) κατασκευάζεται εἰς τὰ δύο Βασιλικά Πυριτιδοποιεῖα ἐπὶ τὴν Πρόποντίδα, ἐξαρχοῦσα διὰ τὰς Βασιλικὰς, καὶ μερικὰς χρεῖας.

Χαρτοποιεῖον (Κιατχαννές). Τὸ νεώκτιστον τῆτο Βασιλικὸν ἐργαστήριον εἰς τὸν εἰρημένον Βασιλικὸν λιμένα εἶναι ἐξάριτον, ἀλλὰ διὰ τὴν σπανιότητα τῶν λιπῶν ραζίων, καὶ τὴν ἀμέλειαν τῶν Ἐφόρων, ὀλίγον χαρτίον ἐξάγεται, καὶ διὰ μόνην τὴν Τουρκικὴν χρῆσιν χονδρὸν, καὶ ἀνεπαρκές γίνεται.

Τυπογραφεία (Βασμαχαννές). Τὸ Ἑλληνικὸν τοῦ Πατριαρχεῖος προμήνυει κατὰ τὸ παρὸν εὐδοκίμησίν τινα, καὶ ἐπεχείρησε τὴν ἐκδόσιν τοῦ Μεγάλου Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ. Τὸ Ἑβραϊκὸν, καὶ Ἀρμενικὸν εἰς Μαχμούτ Πασᾶ ἐνασχολοῦνται εἰς μικρὰ πράγματα. Τὰ Τουρκικὰ εἰς Χρυσούπολιν, καὶ Χάσκιοι, Βασιλικὰ, ἐξέδωκαν καλὰ Βιβλία Τουρκαραβικὰ, καὶ Γαλλικὰ, καὶ χάρτας, ἐμποδίζονται ὅμως νὰ ἐκδώσουν πολλὰ ἔργα διὰ τὴν εἰσέτι ἐπικρατέσαν δεισιδαιμονίαν κατὰ τῆς Τύπου παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς.

Καλλιγραφία. Διὰ τὴν προτίμησιν λοιπὸν τῶν χειρογράφων, πλήθην καλλιγράφων ἐνασχολοῦνται εἰς τὸ νὰ γράφουν Βιβλία Τυρκαραβοπερσικὰ, καὶ πολλὰ πωλοῦνται διὰ τὴν Ἐπικράτειαν.

Μελαιοποιοῖ (Μουρεκεπτζῖδες). Πολλὰ ἐργαστήρια τοιαῦ-

τοιαῦτα ἔχει ἡ Πόλις μας, καὶ πολλὴ ξηρὰ μελάνη πωλεῖται διὰ τὴν Τουρκίαν πρὸς χρῆσιν τῶν Μωαμεθανῶν, καὶ Ἑβραίων γραφέων.

Βιβλιοδέται. Οὗτοι εἶναι Ἑβραῖοι, καὶ εὐδοκίμου ἀρκετά.

Βαρεῖς (Βογιατζίδες). Ὅλοι ἔτι εἶναι Χριστιανοί, καὶ ἐπιτηδειότατοι, ἀλλ' ὡς ἀλλαχρῶ εἶπαμεν, αἱ βαφαίτων δὲν εἶναι στερεαί, ἴσως διὰ τὸ ἀνεξέταστον περὶ τῆς πρώτης ὕλης.

Οἱ Ἀρτοποιοὶ (Ἐτμεκτζίδες)· οἱ Μάγειροι (Ἀσζίδες), οἱ Ἐψηταὶ (Κεβαπτζίδες), οἱ Πλακουντοποιοὶ (Βουρεκτζίδες), οἱ Φραντζελάδες, ζυμώνοντες τὸ καθαρώτερον Φράγκικον ψωμίον, οἱ Σιμιτζίδες, οἱ Μυλωνάδες, ἔχοντες εἰς τὴν ἰδίαν Πόλιν ἀλογομύλους· οἱ Λεπλεπιτζίδες, ἔψοντες τὰ ἐρεβίνθια, οἱ Διπυροποιοὶ (Πεξεμεττζίδες). οἱ Καχβετζίδες, οἱ Καπνοπῶλαι (Τουτουτζίδες), πωλοῦντες ἔτοιμα τὰ εἶδη ταῦτα· οἱ Γιαουρτζίδες, πηγόντες τὸ ὀξύγαλα, οἱ Καϊμακτζίδες, κάμνοντες τὴν πικρὴν κορυφὴν τοῦ γάλακτος· οἱ Χελβατζίδες, κάμνοντες χελβάν ἀπὸ σισάμιον, καὶ ἄλλα· οἱ Ζαχαρεψηταὶ (Σεκερτζίδες). οἱ Μαντζουντζίδες, κάμνοντες θερμὰ μεθυστικὰ μίγματα. οἱ Ἀποθιηκάριοι (Σπετζιάριοι, Ἐξατζίδες), οἱ Σερπεττζίδες, κάμνοντες γλυκὰ ποτὰ. οἱ Μουχαλεπιτζίδες, οἱ Κωπηλάται (Καϊκτζίδες). οἱ Ἀμαξοποιοὶ, ἢ Ἀμαξηλάται (Ἀραβαντζίδες). οἱ Ἐπισαγματοποιοὶ (Σεμερντζίδες). οἱ Κουρεῖς (Βερβέριδες). οἱ Πλύσται (Τζαμασιρντζίδες). οἱ Λουτροπλύσται (Τελάκιδες). οἱ Λουτράραι (Χαμαμτζίδες). οἱ Σαρικτζίδες, περιτυλίσσοντες εὐμεθόδως τῶν Ὀθωμανῶν τὰ Σαρίκια, ἢτοι Κεφαλοδέσμους. οἱ Καλυμμαυχοποιοὶ, κάμνοντες τῶν καλογήρων τὰ Καλυμαύχια, καὶ οἱ Ζωγράφοι, ζωγραφοῦντες εἰκόνας Ἁγίων, τοὺς ὁποίους καὶ Ἀγιογράφης τιτὸς ὀνομάζουσι διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς τέχνης των, ἢ ὁποία ἐλλείπει πολὺ ἀπὸ τὴν τελειότητα.

Πολλαὶ ἀπὸ τὰς Συντεχνίας ταύτας εἶναι πολυαχθρῶ-

θρῶ-

δραπόταται, καὶ σχεδὸν ὅλαι, ὅσαι ἐνασγολοῦνται εἰς τὰ βρώσιμα, τὰ ὅποια οἱ ἴδιοι καὶ ἐψήνουν, καὶ πωλοῦν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

Πρὸς δὲ εὐνομίαν ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε ἀπαριθμηθεῖσαι Συντεχνίαι ἔχουσιν Ἐφόρους· ἄλλαι μὲν ἀπὸ τῆς Διοικήσεως ψηφισομένης Κεχαγιαδες (Ἐπιτρέπες), καὶ αὗται εἶναι ὀλιγώτεραι, ἄλλαι δὲ ἰδίους Πρωτοτεχνίτας (Πρωτομαγίστορας), καὶ οὗτοι θεωροῦν τὰς μεταξύ τῶν συντεχνιῶν διαφορὰς εἰς πρώτην ἀγωγὴν, καὶ διευθετοῦσι τὰς περισσοτέρας, ὑπερασπιζόμενοι τῶν ἀδυνατωτέρων συναδελφῶντων, καὶ προσέχοιτες, ἵνα μὴ γίνωνται καταχρήσεις εἰς τῆς τέχνης τὴν εὐδοκίμησιν. Ποιῆ παρὰ τῶν πρωτοτεχνιῶν τούτων, καὶ τῶν Ἐφόρων ἐπιβάλλεται, τὸ ἐμπόδισμα τοῦ πταίστου εἰς τὸ νὰ ἐνεργῇ τὴν τέχνην του, καὶ τὸ κλείσιμα τοῦ ἐργαστηρίου του, καὶ πρόστιμον εἰς συγχώρησιν ἢ μετάνοια, καὶ ἡ πληρωμὴ ποσότητος τινὸς πρὸς κοινὸν ὄφελος τῆς συντεχνίας.

Διὰ τὰ γένη τινὰς τεχνίτης πρέπει νὰ δουλεύσῃ μερικὸν καιρὸν, καὶ νὰ ἐπικριθῇ ἄξιος ἀπὸ τοῦς Πρωτοτεχνίτας, καὶ τοῦς ἐγκριτοτέρους τῶν συντεχνιῶν του. Οἱ υἱοὶ τῶν τεχνιῶν σχεδὸν γεννῶνται τεχνίται. Ὁ ἀναδειχθεὶς τεχνίτης ὑπόκειται νὰ προσκαλέσῃ εἰς συμπόσιον τοῦς ἐγκριτοτέρας τεχνίτας, εἴαν οἱ πρωτοτεχνίται τὸν καθυποβάλλουν, ἢ νὰ δώσῃ ποσότητά τινα εἰς τὸ κοινὸν Γαζοφυλάκιον, τὸ ὅποϊον χρησιμεύει δι' ἐξοδα εἰς τὰς κοινὰς χρείας.

Πολλαὶ Συντεχνίαι ἔχουσι προσδιωρισμένην παρὰ τῆς Διοικήσεως τὴν ποσότητα τῶν ἐργαστηρίων, ἵνα μὴ γινόμενα πολλὰ ἐξευτελίσωσι τὴν τέχνην· ἄλλαι δὲ εἶναι εἰς ἀπόλυτον ποσότητα.

Ὅσαι τέχναι ἔχουσι σχέσιν εἰς τὰ Βασίλεια, ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐκεῖ δουλεύοντα συντεχνίτην, καὶ τὸν γνωρίζουσι Πρωτοτεχνίτην, ὑποτασσόμενοι εἰς αὐτὸν, ὥστε ὁ Βασιλικὸς Πρωτοκουρεὺς εἶναι προεστὼς τῶν κερμάτων, καὶ ὁ Πρωτορράπτῃς τῶν ραπτῶν, καὶ ὁ Πρω-

τοβαρυλλιοποιός του ὀνόλου ὄλων τῶν συντεχνιτῶν τὸ ἔ-
ξαρχος· ἀλλὰ περὶ τούτων θέλομεν προσθέσει καὶ
κατωτέρω.

Ἐμπόριον. Διὰ νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομέρεστερον τὸ
Ἐπάγγελμα τοῦτο, ἀνάγκη εἶναι νὰ τὸ διαιρέσωμεν εἰς
Μικρὸν, ἐμπεριλαμβάνοντας εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν γινομένην
ληψοδοσίαν ἀπὸ τοὺς προαριθμηθέντας τεχνίτας, διότι
καὶ ὁ Διοφθουργός εἶναι Διοφθεροπώλης, καὶ ὁ Ἄρ-
τοποιός, Ἄρτοπώλης, κ. τ. λ. καὶ τὴν ἀπὸ μεταπρά-
τρας ἐργαστηριαρῆς γινομένην ἐν αὐτῇ τῇ Βασιλευούσῃ,
ὅποιοι εἶναι οἱ ἀκόλουθοι, δηλαδὴ·

Οἱ Ρουχοπῶλαι (Τζοκαντζίδες) οἱ πωλῶντες ροῦχα
εἰς τῆς ἀγορᾶς τὰ ἐργαστήρια.

Οἱ Μισιρτζαρσιλιῆδες, πωλοῦντες τὰ τῆς Αἰγύπτου
προϊόντα.

Οἱ Ρυζοπῶλαι (Ριζᾶδες, καὶ Πιριντζίδες), πωλῶν-
τες τὰ ρύζια.

Οἱ Ψιαθοπῶλαι (Χασιρτζίδες), πωλοῦντες τὰς ψιά-
θους τῆς Αἰγύπτου.

Οἱ Χορδαβατζίδες, πωλοῦντες τὰς βαφὰς, ἀρώματα,
καὶ βανουσουργήματα.

Οἱ Λεπτοπῶλαι (Τοχαφτζίδες), πωλοῦντες λεπτάς
τῆς Εὐρώπης πραγματείας.

Οἱ Βιβλιοπῶλαι (Κιταπτζίδες) διαιρέμενοι εἰς Τέρ-
κους, πωλοῦντες τῆς γλώσσης τῶν τὰ βιβλία, καὶ εἰς
τοὺς τῶν λοιπῶν γυνῶν, πωλοῦντες ἕκαστος τὰ ἰ-
διά των.

Οἱ Ἴελοπῶλαι (Τζιαμντζίδες, καὶ Σισεντζίδες), πω-
λοῦντες τὰ ἕλικά.

Οἱ Καθρεπτοπῶλαι (Ἄϊναντζίδες), πωλοῦντες τοὺς
καθρέπτας.

Οἱ Ἀργιλλοπλαστοπῶλαι (Ταβακτζίδες, καὶ Φιν-
τζαντζίδες) πωλοῦντες τὰ ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰσκομι-
ζόμενα ἀργιλλόπλαστα.

Οἱ Ὀπλοπῶλαι (Σιπαχιλὰρ Τζαρσιλιῆδες), πωλῶντες
τὰ διάφορα ὄπλα.

Οἱ
Ε.Δ.Α. τ.π.π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Οἱ Γιαγλιτζῖδες, πωλοῦντες τῆς Πόλεως τὰ κεντητὰ καψιδρώτια, καὶ πανία δι' ὑποκάμισα.

Οἱ Κρηπιδοπῶλαι (Καβάφιδες), πωλοῦντες τὰ διάφορα ὑπεδήματα.

Οἱ Ἐμβαδοπῶλαι (Τερλικτζῖδες), πωλῶντες τὰς ἐμβάδας διὰ γυναῖκας καὶ ἀνδρας.

Οἱ Μαχραματζῖδες, πωλῶντες τῆς Βερροίας, καὶ Θεσσαλονίκης τὰ λινὰ καψιδρώτια, καὶ τὰ λουτρικὰ σπογγίσματα.

Οἱ Τουλπεντζῖδες, πωλῶντες τὰ μουσουλίνια λευκὰ, τυπωμένα, καὶ ζωγραφιστὰ.

Οἱ Καταϊτζῖδες, πωλοῦντες τὰ χρυσοῦφανα.

Οἱ Σανταλτζῖδες, πωλοῦντες τὰ μεταξωτὰ, καὶ μεταξοβαμβακερά.

Οἱ Σοφτζῖδες, πωλοῦντες τὰ σόφια, καὶ σάλια τῆς Ἀγκύρας.

Οἱ Φεσττζῖδες, πωλοῦντες τοὺς πῖλους τῆς Τουρσείου, καὶ τὰ σάλια.

Οἱ Σαλτζῖδες, πωλοῦντες τὰ Ἰνδικὰ σάλια.

Οἱ Χαρτοπῶλαι (Κεατζῖδες), πωλοῦντες τὰ χαρτῖα, κονδῆλια, καὶ μελανοδοχεῖα.

Οἱ Ἀλλαντοπῶλαι (Βακάλιδες), πωλοῦντες ὄσπρια, καὶ διάφορα ἐδάδιμα. (ἡ λέξις Βακάλης εἶναι Ἀραβικὴ ἀπὸ τοῦ Βακλ, ἢτοι ὄσπριον παραγομένη).

Οἱ Βευτυροπῶλαι (Γιαγντζῖδες), πωλοῦντες τὰ βούτυρα.

Οἱ Ἐλαιοπῶλαι (Ζεϊτενγιαγντζῖδες), πωλοῦντες τὰ ἐλαιέλαια.

Οἱ Τυροπῶλαι (Πεϊνιρντζῖδες), πωλοῦντες τὰ τυρῖα.

Οἱ Ἰχθυοπῶλαι (ὄφαράδες, Βαλκτζῖδες), πωλοῦντες τὰ ὄφαρῖα, καὶ ἄλλα θαλασσινὰ ὠμά προϊόντα.

Οἱ Σμηγματοπῶλαι (Σαπωντζῖδες), πωλοῦντες τὰ σαπῶνια.

Οἱ Ἀλευροπῶλαι (Οὔντζῖδες), πωλοῦντες τὰ αἰλεύρια.

Οἱ Σεμιδαλοπῶλαι (Νισστετζῆδες), πωλοῦντες τὴν σεμίδαλιν, καὶ τὸ ἄμυλον.

Οἱ Λάχανοπῶλαι (Ζαβζαβατζῆδες), πωλοῦντες τὰ λάχανα.

Οἱ Περισφυριοπῶλαι (Τζεραπτζῆδες), πωλοῦντες τὰ μάλλινα περισφύρια.

Οἱ Βαναυσοπῶλαι (Ναλβουρτζῆδες), πωλοῦντες περὶ ῥόνια, καὶ ἄλλα σιδηρικά βαναυσουργήματα ἐντόπια, καὶ ξένα.

Οἱ Κερεστετζῆδες, πωλοῦντες τὰ οἰκοδομικὰ ξύλα.

Οἱ Χαλκοπῶλαι (Βακιρντζῆδες), πωλοῦντες ἑτοιμα χάλκινα ἀγγεῖα, καὶ σκεύη εἰς τὸ παλαιὸν Χαλκοπρατεῖον.

Οἱ Ὀπωροπῶλαι (Μανάβιδες), πωλοῦντες τὰ ἔγκαιρα ὀπωρικά.

Οἱ Σταφιδοπῶλαι (Γεμιστζῆδες) πωλοῦντες τὰ ξηρὰ ὀπωρικά.

Οἱ Λεῖμονᾶδες, οἱ πωλοῦντες τὰ λεμόνια, χρυσόμηλα, καὶ κίτρα.

Οἱ Σαρωθροπῶλαι (Σαπεργετντζῆδες), οἱ κατασκευάζοντες, καὶ πωλοῦντες τὰ σάρωθρα.

Οἱ Κάπηλοι (Μεχανετζῆδες) οἱ πωλοῦντες κρασία, καὶ οἶνονάματα.

Ῥοδελαιοπῶλαι (Ῥοζολτζῆδες, καὶ Ἀμπεριετζῆδες), οἱ πωλοῦντες τὰ τοιαῦτα μεθυστικὰ ποτά.

Ζυθοπῶλαι (Βοζατζῆδες), πωλοῦντες τὸν Τουρκικὸν ζῦθον.

Ἀνθρακοπῶλαι (Κιουμουρτζῆδες), πωλοῦντες τὰ κάρβουνα.

Βασάζοι (Χαμάληδες), οἱ μεταφέροντες τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν.

Ἴπποπῶλαι (Τζαμβάσιδες), οἱ πωλοῦντες τοὺς ἵππους εἰς τὸ Ἴπποπωλεῖον (Ἄτ Παζάρι).

Ἀλατοπῶλαι (Τουτζῆδες), πωλοῦντες τὸ ἄλας.

Σκαφοπῶλαι (Τσηνετζῆδες), οἱ πωλοῦντες τὰς Σκάφας.

Ῥακιοπῶλαι, καὶ παλαιοπῶλαι (Βιτπαζαρλῆδες) οἱ

πωλῶντες τὰ παλαιόρρουχα, καὶ Ἐσκιντζῖδες, οἱ συνάζοντες τὰ ράκη.

Οἱ τοιοῦτοι πραγματευταὶ ἔχουν πρὸς ἑαυτοὺς συνάφειαν καθ' ἕκαστον ἰδιαιτέραν, καὶ γνωρίζονται Ἰσνάφια (ἢτοι Συντεχνίαι) παρὰ τῆς Διοικήσεως ρυθμιζόμενοι, καθὼς καὶ οἱ τεχνίται, καὶ ὑποτασσόμενοι εἰς ἰδίαις τῶν Κεχαγιάδες, ἢ Πρωτομαγιστόρους, ἔξαιρουμένου μόνου τὸ νὰ ἦναι ὑποκείμενοι ὡς ἐκεῖνοι εἰς μαθητεύσιν, ἢ εἰς Αὐλικούς.

Μεγαλέμποροι δὲ εἶναι, ὅσοι ἐπιχειρίζονται τὸ ἔξωτερικὸν ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον καὶ μέγα ὠνομάσαμεν, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ εἰς τὸν Γαλατᾶν ἐγκαθήμενοι Εὐρωπαῖοι Γάλλοι, Ἄγγλοι, Γερμανοὶ, Ὀλλανδοὶ, καὶ Ῥώσοι, τῶν ὁποίων πρὸ εἴκοσι πέντε περίπου ἐτῶν καὶ ἐδῶ τὸ ἐμπόριον ἐσμικρύνθη μὲ αὐξήσιν τοῦ τῶν ὁμογενῶν μας, διὰ τὰς πρὸς τούτους ἐλεηθείσας ἰσονομίας, καὶ προνόμια ἀπὸ τῆς Βασιλείας τοῦ Ἀοιδίμου Σελίμ Γ'. διὰ τὰ ἀκόλουθα αἴτια, καὶ κατὰ τὸν συνοπτικῶς ἐκτιθέμενον τοῦτον τρόπον.

Μετὰ τὴν ἐπίσημον Γαλλικὴν Δημέγερσιν, συμβάσαν κατὰ τὴν ἄνω σημειωθεῖσαν Ἐποχὴν, τὸ Ἐμπόριον τῶν Γάλλων, ἀπονεκρωθὲν εἰς τὴν Τερκίαν διὰ τὰς ἐμφυλίους ταραχάς, καὶ διὰ τὸν πολυχρόιον θαλασσιῶν πόλεμον, ἠνάγκασε κατ' ἀρχὰς τοὺς ἐμπόρους τῆς Βασιλευούσης ταύτης νὰ μετακομίσουν διὰ ξηρᾶς τὰ πρὸς χρείαν Εὐρωπαϊκὰ ἐργόχειρα ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, μεταχειριζόμενοι τὴν Βιένναν κέντρον, ἢ Μεσαποθήκην τοιοῦτου Ἐμπορίου. Καὶ ἐπειδὴ οἱ παρεπιδημοῦντες Εὐρωπαῖοι δὲν ἐπέβαλον εἰς τοῦτο, ἐπεχείρισαν οἱ ὁμογενεῖς μας, καὶ θελχθέντες ἀπὸ τὴν εὐδοκίμησιν, ἐπολλαπλασιάσθησαν· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ προνόμια τῶν ἀλλογενῶν Εὐρωπαϊῶν εἰς τὰ Βασιλικὰ Τελῶνια ἦσαν ἀσυχκρίτως ἐπωφελέστερα εἰς αὐτοὺς, πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν μας οἱ ἐγκριτότεροι, ὑπὸ Τίτλον Διερμηνέως ξένης τινὸς δυνάμεως, ἀπελάμβανον τὰ προνόμια ἐκεῖνα εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας των.

Κατὰ δὲ τὸ 1806, ἐπιδὼν τὸ Βασιλικὸν Κράτος ἐπε-
δαφιλεύσατο εἰς τοὺς ἐμπορευομένους εἰς τὴν Εὐρώπην
Βασιλικὰ Βαράτια χορηγητικὰ προνομίων σχεδὸν ἐπω-
φελεστέρων ἀπὸ τὰς Ἐμπορικὰς Συνθήκας μὲ τὰς ξέ-
νας Δυνάμεις εἰς τὰ Τελώνια, καὶ ἰσότιμα εἰς τὰ Κρι-
τήρια, καὶ οὕτως ἐστερεώθη τὸ Ἐμπορικὸν τοῦτο τῶν
Ἑλληνορῶμαίων Σύστημα, τοῦ ὁποίου Ἐξάρχοι εἶναι
δύω μέλη ἐξ αὐτῶν, ἐκλεγόμενοι ἐτησίως, καὶ κατὰ
τὴν ἀναφορὰν τῶν Συστηματικῶν, ἐπικυρούμενοι παρὰ
τῆς Διοικήσεως μὲ ἐπίτιδες ἐκδιδόμενον ὑψηλὸν Φερ-
μάνι, ὑπὸ τὸν ἐντιμον Τίτλον Βεκίληδες, ἢτοι Ἐπίτρο-
ποι τῶν Ἐμπόρων, τοὺς ὁποίους Δεπουτάτους Ἰταλι-
κώτερον ἐπεκράτησε συνήθεια νὰ ὀνομάζωμεν.

Ἀπὸ τὴν τελευταίαν ταύτην Ἐποχὴν ἠμπορεῖ οὐσιω-
δέστερα νὰ καταμετρηθῇ ἡ στερέωσις, καὶ αὐξήσις τοῦ
ἐμπορίου τῶν ὁμογενῶν μας ἐνταῦθα, εἰς Σμύρνην, Θεσ-
σαλονίκην, καὶ λοιπὰς παραλίους Πόλεις τοῦ Ὄθωμα-
ρικοῦ Κράτους.

Τὰ ρηθέντα Βαράτια προοιμιάζοντα ἀπὸ τὸν πολιτι-
κώτατον σκοπὸν τῆς Διοικήσεως πρὸς αὐξήσιν τοῦ Ἐμ-
πορίου, ἐκδίδονται μὲ ἀναφορὰν τῶν κατὰ καιροὺς Ἐ-
πιτρόπων. Ὁ Βαρατλῆς ὀνομάζεται Ἐμπορος τῆς πρώ-
της τάξεως, ἢτοι καταγεγραμμένος εἰς τὸν Κατάλογον
(Τευτερλῆς) καὶ ἀπολαμβάνει τὰ προνόμια, καὶ τὰς
περιθάλψεις, ὅσας οἱ Διερμηνευταὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν
Πρέσβων χωρὶς ἐξαιρέσεως εἰς τε τὴν ἐνδυμασίαν, καὶ
τὰ βρώσιμα, αὐτὸς τε, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, καὶ δύο
παρ' αὐτοῦ ἐκλεγόμενοι ὑπηρεταί, ἔχοντες ἀνὰ ἕκασ-
τος Φερμάνι.

Ὁ Βαρατλῆς ἀπολαμβάνει τὰ Προνόμια τῶν ἐμπορι-
κῶν Συνθηκῶν εἰς τὰ Βασιλικὰ Τελώνια, μὲ προτίμη-
σιν τοῦ νὰ λογαριάζεται ὡς Ῥώσσοις εἰς τὰς Ῥωσ-
σικὰς, ὡς Ἀγγλοὶ εἰς τὰς Ἀγγλικὰς, κ. τ. λ. πραγ-
ματείας, κατὰ τὴν μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν ἐκείνων γενομέ-
νην τελωνίων ἀποκοπὴν (Ταρίφαν). Κρίνεται εἰς μόνον
τὸ ἀνώτατον Κριτήριον (Ἄφς Ὀδασί) ὅταν ἡ διαφορὰ
ὑπὲρ.

ὑπερβαίνη τὰ 4,000 ἄσπρα· πληρῶναι 2 τὰ $\frac{2}{3}$ μόνον Ρέσμι εἰς τὰς κρίσεις, καὶ τὰ λοιπὰ ἀπαραλλάκτως κατὰ τοὺς Φράγκους.

Ἀπὸ δὲ τοὺς ὑπηρετάς του ὁ εἰς ἡμπορεῖ νὰ ἐμπορεύεται εἰς Σμύρνην, ἔχων ὅλα τοῦ Βαρατλή τὰ προνόμια· ὁ δ' ἄλλος νὰ ἐγκατοικῇ πλησίον αὐτοῦ, ἀπολαμβάνων τὰλλα πάντα προνόμια, ἐκτὸς τῶ νὰ γνωρίζεται εἰς τὰ Τελώνια.

Ἐφορος, καὶ Ναζίρης τῶν Ἐμπόρων τούτων, καὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτῶν εἶναι ὁ κατὰ καιρὸν δεύτερος Καγκελλάριος τοῦ Κράτους, Βεγλιχτζή Ἐφένδης. Αὐτὸς ἔχει δικαίωμα νὰ διευθετῇ τὰς διαφορὰς τῶν Συστηματικῶν, καὶ νὰ τοὺς στέλλῃ εἰς τὰ Κριτήρια, ἢ πρὸς τοὺς Δεπουτάτους μὲ ἰδιόν του Τζοκαδάρην, χωρὶς νὰ ἡμπορῇ ἄλλος Τζαβούσης νὰ τοὺς παραβιάσῃ. Δι' αὐτοῦ πληρῶνεται ἐτησίως τῶν Βαρατοφερμανλήδων τὸ κεφαλικὸν δόσιμον (Χαράτζι), χωρὶς νὰ πειράζονται ἀπὸ τοὺς συζητητὰς τοῦ τοιούτου φόρου.

Τὸ Βαράτι ἰσχύει ἐπὶ ζωῆς τοῦ Βαρατλή, καὶ εἰς τὸν θάνατόν του φροντίζει ὁ Ἐφορος μετὰ τῶν παλιτικῶν Κριτῶν περὶ τοῦ συμφέροντος εἰς τὰς κληρονόμους διὰ τὴν περιστάσιν, λαμβάνων δύο μόνον τὰ $\frac{2}{3}$ Ρέσμι.

Ἐκδίδονται Βαράτια καὶ εἰς τοὺς ἐμπορευομένους μὲ τὴν Ἰνδίαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ μὲ παρόμοια Προνόμια.

Συμφώνως ἐξιστοροῦσιν οἱ Περικηγαί, καὶ οἱ Ἱστορικοί, ὅτι ἡ πάντερπνος θέσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν Σύνδεσμον τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Προποντίδος, προσκαλεῖ ὡς εἰς κέντρον τὸ Οἰκουμενικόν. Ἐμπόριοι, καὶ αἱ ἑκατέρωθεν συνεχόμεναι θάλασσαι τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου. Διὰ ταῦτα οἱ Βυζάντιοι φθάσαντες εἰς ἀκμὴν πλούτου, καὶ δυνάμεως, ἐφορολόγησαν ὅλα τὰ εἰσπλέοντα, καὶ ἐκπλέοντα ἀπὸ τὸν Εὐξείνου Πόντον παράβια τῶν ἄλλων Ἐθνῶν, ἕως ὅτε ὑπερισχύσαντες οἱ Ῥόδιοι, τοὺς ἐβίασαν νὰ παραιτηθοῦν ἀπὸ τὸ διαπορθημευτικόν τρῦτο Δικαίωμα.

Ἐπὶ τοῦ Κτίτορος αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου ἤκμαζον τὸ Ἐμπόριον, καὶ αἱ Τέχναι εἰς αὐτὴν, καθὼς προείπαμεν, γ' τοῦτο ἐπεκράτησεν ἕως τῆς Διαπλεύσεως τῆς Εὐέλιδος Ἀκρωτηρίας. Κατὰ τὴν ΙΒ'. Ἐκατὸνταετηρίδα, τὸ Βαγδάτιον μόνον ἠμπούρει νὰ παραβληθῇ εἰς τὸ Ἐμπόριον μετὰ ταύτην τὴν Μεγάλόπολιν, ἢ ὅποια ἦτον Μεσαποθνήκη γενικῆ τῆς Ἐμπορίας τῆς Ἰνδίας· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ παρὸν, καίτοι ἐκπέσουσα πολὺ ἀπὸ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐμπορικὴν λαμπρότητα, εἰς ὀλίγας Εὐρωπαϊκὰς Πόλεις παραιτεῖ τὰ πρωτεία, καὶ οἱ λιμένας της εἶναι γεμάτοι ἀπὸ πολυάριθμα καράβια ὄλων τῶν Ἐμπορικῶν Ἐθνῶν.

Ἀπὸ τὴν Ῥωσίαν διὰ τοῦ Εὐξείνου Πόντου εἰσκομίζονται ὅλα τὰ Προϊόντα τῆς ἐκτεταμένης ἐκείνης Ἐπικρατείας, ὡς σιτάρια, κριθάρια, λινοσπόρος, βούτυρα, αλείμματα, αλειμματτοκηρία, δέρματα βοῶν ἑρμά, καὶ βυρσοδεψημένα (Τελατίνια), μαλλία τῆς Κριμαίας, σίδηρα, σχοινία, χρυσόνημα, χαβιάρια, ὑελικά, καὶ τὰ πολύτιμα διφθερούργικα διάφορα δέρματα, ὡς σαμούρια, ἀλωπεκαί, κακούμια, σιντζάπια, ἐνυδρίδες, καὶ ἄλλα τινά.

Εἰσκομίζονται δ' ἐντεῦθεν πρὸς τὴν Ῥωσίαν μαργαριτάρια, μετάξια τῆς Προύσης, νήματα βαμβακερὰ λευκά, καὶ κόκκινα, σταπίδες, κρασία, ἔλαια, λεμόνια, καὶ τὰ τοιαῦτα προϊόντα τῶν Νήσων, καὶ παραλίων τῆς Μεσογείου Θαλάσσης, καὶ τῆς Αἰγύπτου, τὰ ὅποια ἐπαριθμοῦμεν κατωτέρω. Τὸ Ἐμπόριον τὸτο σχεδὸν γίνεται ὅλον ἀπὸ Ἑλλήνας, πολιτογραφηθέντας Ῥώσους, ἐγκαθημένους κυρίως εἰς τὸν Γαλατᾶν, καὶ ἀπὸ πολλοὺς Συστηματικούς. Οἱ παρεπιδημῶντες ἀλλογενεῖς ὀλίγον συμμετέχουσι.

Πόλεις Ῥωσικαὶ ἀνταποκρινόμεναι διὰ Θαλάσσης μετὰ αὐτῆς εἶναι εἰς τὴν Βασσαραβίαν τὸ Ἰσμαίλιον, καὶ Ἀκκερμάνι, καὶ διὰ τὴν Νοτίαν Ῥωσίαν ἢ Ὀδησσός· διὰ τὴν Κριμαίαν, ἢ Θεοδοσία, καὶ διὰ τὴν Σιβηρίαν τὸ Ταϊγάριον. Διὰ δὲ ξηρᾶς ἢ Μόσχα, καθὼς εἰς τὰ ἴδια

ἴδια Ἄρθρα βλέπεις πλατύτερον. Τὰ προϊόντα τῆς Δακίης μετακομίζονται διὰ τῆς Ἰβραίλας, καὶ Γαλατίου. Τὰ δὲ τῶν Ὀθωμανῶν παραλίῳν τοῦ Εὐξείνου Πόντου εἶναι ξύλα καὶ ξυλικὴ διάφορος, ἀλειμματοκηρία τῆς Βάρνης, ὄρνιθες, ὠὰ, ἄνθρακες, κηρία, μῆλα, λεπτοκάρυα, ναρδέγκι, χαλκός, καὶ ἄλλα Ἀσιατικὰ προϊόντα.

Ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν σάλια, καὶ πανία τῆς Ἰνδίας, μαργαριτάρια τῆς Βάσρας, μεταξωτὰ, καὶ χρυσομέταξα τῆς Γουζράτρας, σάλια τῆς Ἀγκύρας, ὑφαντὰ τῆς Δαμασκοῦ, καὶ Χαλεπίου, καὶ Διαβερκίριου, καὶ Μουσουλίου, καὶ Κασταμονῆς, καὶ Μαγνησίας, μεταξωτὰ, καὶ ὑφαντὰ τῆς Προύσης, καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, πρόβατα τῆς Καραμανίας, κηκίδα, σκαμωνία, καὶ ἄλλα πολλὰ προϊόντα τῶν πλουσίων ἐκείνων μερῶν.

Ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν διὰ τοῦ Τριεστίου, διὰ Ξηρᾶς, καὶ διὰ τοῦ Δουνάβεως, εἰσκομίζονται πλῆθος πολὺ διαφόρων ρούχων, ἀργιλλόπλαστα τῆς Σαξωνίας, καὶ Βιέννης, ὑελικὰ τῆς Βοημίας, τρέμουσαι, τερτίρι, χρυσᾶ συρίτια, ὀδοντόπλεκτα, καρφία, βελόλαι, κερφοβελόλαι, καθρέπται, καὶ διάφορα βαναυσουργήματα, καὶ ἄλλα τεχνητὰ.

Ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν διὰ τῆς Γενούας, καὶ Λιβόρνου, καὶ Βενετίας, μεταξωτὰ διάφορα τῆς Φλωρεντίας, χαρτία, καὶ ἑτερόμαλλα τῆς Γενέας, χαρτία, τερεβινθίνη, χάλκανθος, ψιμμύθιον, καὶ ἄλλα τεχνητὰ τῆς Βενετίας. Χαρέδες τῆς Μεσσηνίας, καθῶς καὶ λεμόνια, λεμονόζωμος, καὶ χρυσόμηλα τῆς Σικελίας.

Ἀπὸ τὴν Γαλλίαν πολλὰ, καὶ διάφορα τεχνητὰ καὶ ὑφαντὰ διὰ τῆς Μασσαλίας, καὶ προϊόντα τῶν ἀποικιωτῆς εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας.

Ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἐκτὸς τῶν προϊόντων τῶν Ἰνδιῶν, ὠρολόγια, κασσίτερος, μόλυβδος, μερικὰ ψιλὰ ρούχα, καὶ διάφορα βαναυσουργήματα τῆς Βερμιγκάμου.

Ἀπὸ τὴν Ὀλλάνδαν ὁμοίως μέρος τῶν Ἰνδικῶν προϊόντων.

οἰτων

όντων, κιντάμωμον, μοσχοκάρυα, ψιμμύθιον, καρφία, μερικά ρούχα, και ὅλοι οἱ ἀδάμαντες, και ἄλλα τινὰ πετράδια.

Ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον πολὺ μέρος ἐκ τῶν προϊόντων ἐκείνου τοῦ Βασιλείου, και κυρίως ρύζια, λινάρια, ψευδοκρόκος, κόμμι Ἀραβικόν, θυμίαμα, καφέδες τῆς Ἀραβίας, πανία, νῆμα λινόν, ἀμμωνιακόν ἄλας, κνὰ, και τὰ παρόμοια.

Ἀπὸ δὲ τὰς Νήσους, και παράλια τῆς Μεσογείου, και Προποντίδος, κρασία, οἰνονάματα, ἔλαια, σιτάρια, καπνόχορτον, ἄλατα, σμύγματα, βαμβάκια, λεμόνια, χρυσόμηλα, κίτρα, και μερικά πλεκτά, και ὕφανα τῆς Χίου, και τῶν λοιπῶν Νήσων.

Ἡ Κωνσταντινούπολις, ἐκτὸς τῆς Συναλλαγματικῆς, περὶ ἧς κατωτέρω, ἔχει μεγάλῳ ἐμπορικῆν σχέσιν μετὰ τὴν Σμύρνην, μάλιστα διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν προϊόντων τῆς Ἀμερικῆς, και γενικῶς διὰ τὸ Ἐμπόριον τῆς Ὀλλάνδης, και Ἀγγλίας, ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκεῖ ἀποφορτιζόμενα διὰ τὸ πλησιέστερον, και εὐκολώτερον τῆς εἰσόδου εἰς τὸν λιμένα τὰ καράβια τῶν εἰρημένων Ἐθνῶν, ἀφίταν τὰς πραγματείας, αἱ ὁποῖαι μετακομίζονται μετὰ μικρὰ Σμυρναῖα πλοῖα διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρειῶν τῆς, και πρὸς διάδοσιν αὐτῶν εἰς τὰ βορειότερα μέρη τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν συνοπτικῶς, περὶ τοῦ κατ'εἰσπομπὴν Ἐμπορίου τῆς Βασιλευούσης ταύτης.

Τὸ δὲ κατ'ἐκπομπὴν Ἐμπόριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς πρὸς τὰ ἴδια προϊόντα εἶναι μικρὸν, και συνιστάμενον εἰς 3 ἕως 4,000 περίπου βάλλας μαλλίων κουρευμένων και μαδισμένων, στελλομένων διὰ τὴν Γαλλίαν τῶν περισσοτέρων, και εἰς τὰ προῖρηθέντα παστά, και ξηρὰ ὄψαρια ὡς δὲ πρὸς τὰ μεταδιδόμενα, ἐξ ὧν πολλαχόθεν λαμβάνει, και ἐκ τῶν εἰς ταύτην τεχνουργουμένων, εἶναι μέγιστον.

Διότι μεγάλη ποσότης σιταρίων, σιδήρου, και χα-

βια.

βιαρίαν και δερμάτων Ῥωσικῶν ἐκπέμπονται διὰ τὰ παράλια τῆς Μεσογείου ἕως τῆς Πορτογαλλίας, καὶ πολλὰ προϊόντα τῶν μερῶν τούτων ἐντεῦθεν ἀποστέλλονται πρὸς τὴν Ῥωσίαν, Δακίαν, καὶ τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καθὼς δὴ καὶ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν, ὡς προσεχῶς ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν.

Τὰ ρύζια, ἔλαια, καὶ τὸ σιμῆγμα εἶναι διὰ Συνθήκης ἐμποδισμένα ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπέμψωνται διὰ τὴν Ῥωσίαν· ἀλλὰ πόση παράβασις δὲν γίνεται εἰς τὸ μεσαῖον ἄρθρον διὰ κλεψεμπορίου, ὠφελουμένου ἀπὸ τὸ ἄσυλον τῶν Ῥωσικῶν καραβίων, καὶ ἀπὸ τὴν πρόφασιν, ὅτι τὰ ἔλαια ἐκεῖνα εἶναι προϊόν τῆς Ζακύνθου, καὶ ἄλλων ξένων μερῶν.

Ἐκπέμπονται προσέτι διὰ τὴν Εὐρώπην κηρία τοῦ Εὐξείνου Πόντου, νῆμα τῆς Ἀγκύρας, κηκίδα, κόμμις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας διάφορα, δέρματα, κνάφαλα μεταξίου τῆς Προύσης, πτίλον, πυξὸς, καὶ πυξαένθα τῆς Ἀσίας, χαλκώματα παλαιά, καὶ ἄλλα τινά.

Διὰ δὲ τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου, προσόντες μεγάλοι τῶν ἐν αὐτῇ τεχνουργουμένων (τῶν ὁποίων ἐσημειώσαμεν εἰς τὰ περὶ τεχνῶν τὰ διάφορα εἶδη, καὶ τὴν ποικιλίαν) ἀποπέμπονται διὰ τε ξηρᾶς, καὶ Θαλάσσης, ἕως αὐτῆς τῆς Αἰγύπτου, καὶ τοῦ Βαγδατίου, ἐν οἷς προσθετὰ καὶ πολλὰ πετράδια, χρυσοῦφαντα, καὶ μεταξωτά, καὶ ροῦχα τῆς Εὐρώπης, ὥστε κατὰ πάντα λόγον τὸ μεσομπόριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶναι παμμέγιστον.

Νομίσματα — Μετὰ τὸν δεύτερον Ῥωσικὸν πόλεμον, ἐπὶ τῆ Σελήμ Γ. τὰ Νομισματοτυπεῖα τῆς Ὀθωμανικῆς Βασιλείας εἰς Κωνσταντινούπολιν κιβδηλεύσαντα τὸν χρυσόν, καὶ ἄργυρον εἰς τὸ ποταπώτερον, καὶ ἀναλογικῶς τὰ νομίσματα ἐκπεσόντα ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν τιμῆν κατὰ σύγκρισιν πρὸς τὰ τῶν λοιπῶν Βασιλείων, ἠνάγκασαν τὴν Διοίκησιν νὰ τὰ μεταβάλλῃ εἰς μεγαλύτερα, καὶ ἔκτοτε ἐπενοήθησαν τὰ δίγροστα, καὶ ἑκατοστάρια· ἀλλ' αὐξανουσῶν τῶν αἰτιῶν ἐκείνων,

ἐπιύξισε καὶ τὸ μέγεθος τῶν νομισμάτων, ὥστε κατηργήθησαν τὰ σημειωθέντα δύο εἴδη, καὶ ἐχαράχθη τὸ Πεντάγροσσον ἀντ' αὐτῶν. Δι' ὃ κατὰ τὸ παρὲν χαράττονται ἀργυρᾶ νομίσματα τὰ ἀκόλουθα.

Ὁ Παράς, τιμώμενος ἄσπρα 3, τὰ ὅποια πρὸ καιροῦ κατήντησαν νόμισμα πραγματικῶς ἀνύπαρκτον.

Τὸ Πεντάρι, τιμώμενον 5 Παράδες, καὶ λαμβανόμενον πρὸς 6.

Τὸ Δεκάρι (Οὐρούπι) τιμώμενον 10 παράδες, ἀλλὰ ζητούμενον πρὸς 12.

Τὸ Δεκαπεντάρι, ἢ Ζωλότα 30 παράδων, καὶ τὸ Ἐξηντάρι διπλῆ Ζωλότα, κατηργήθησαν πρὸ χρόνων.

Τὸ Ἡμίγροσσον (Γιαριμλίκι) εἶναι σπάνιον, καὶ τιμᾶται πρὸς 50 παράδες· ὥστε τὸ πρὸς 40 παράδες Γρόσσιον εἶναι πραγματικῶς ἀνύπαρκτον.

Τὸ Πεντάγροσσον τιμᾶται Πέντε γρόσσια πρὸς 40 παράδες. Χαράσσεται δὲ καὶ ἡμισυ τούτου, τὸ ὅποιον εἶναι Ἐκατστάριον, ὃχι ὅμως κατὰ τὸν τύπον τοῦ ρηθέντος πρώτου.

Χρυσὰ δὲ

Οὐρούπιές ($\frac{1}{4}$) Πολίτικου Φλωρίου, τιμώμενος παράδ. 90, καὶ ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ χαράττηται.

Ἡμισυ πολίτικον Φλωρί· τιμώμενον 4 Γρόσσια.

Πολίτικον Φλωρί 8

($\frac{1}{4}$) Οὐρούπιές Φεντεκίς, τιμώμενος 2 $\frac{1}{4}$

Ἡμισυ Φεντεκί, τιμώμενον 5 $\frac{1}{2}$

Ἀκέραιον Φεντεκί 11

Τὸ Μισιριωτικὸν Φλωρί τιμᾶται 7

Τὸ $\frac{1}{4}$ (Οὐρούπιές) αὐτοῦ 1 $\frac{1}{4}$ (α)

Τὸ

(α) Ἐσχάτως ἐχαράχθη καὶ Εἰκοσιπεντάγροσσον χρυσῶν φλωρίων ὠραίων μὲ τίτλον χρυσοῦ Κερατίων 23, ζυγίζον 1 $\frac{1}{2}$ Δραχμῶν, καὶ τιμώμενον κατὰ τὸ ὄνομα 25 Γρόσσια.